

КО И ЗАШТО НАПАДА ЗАКОН О РАЧУНОВОДСТВУ

Сведоци смо да се у дневној штампи као и у часописима и на својим сајтовима „стручна јавност“ стално напада постојећи Закон о рачуноводству („Службени гласник РС“, бр. 62/13 – у даљем тексту: Закон), који је тобоже штетан, неприменљив и који ће привреду коштати додатних 180 милиона евра трошкова, итд. Није нам била намера да бранимо постојећи Закон, јер је најбољу одбрану Закона дала Европска комисија у документу „Извештај о напретку Србије за 2013. годину“, поглавље 6, стр. 29. где стоји:

„У области рачуноводства и ревизије привредних друштава, у јулу је усвојен Закон о рачуноводству како би се обезбедило даље спровођење Четврте и Седме директиве о праву привредних друштава. Законом о ревизији усвојеним у јулу национално законодавство додатно је усклађено са Осмом директивом о праву привредних друштава.

Закључак:

У области права привредних друштава остварен је напредак. У области рачуноводства и ревизије привредних друштава усвојена су два нова закона ради даљег усаглашавања са правним тековинама ЕУ у овој области. Уопштено говорећи, у области права привредних друштава постигнут је знатан напредак.“

Међутим, у обраћању јавности та такозвана „стручна јавност“ стално истиче како се лоша законска решења „доносе под притиском консултантских кућа које остварују огромне профите тумачењем лоших закона“, или, како на свом сајту објављује једна од чланица „стручне јавности“:

„Сви се са великим гнушањем сећамо написа у часопису наведене фирме (који је што се тиче стручности и праксе више пута оспораван) под насловом „Кукавичје јаје“, „Пут у беспуће“ очито, сада уграђено у Закон о рачуноводству и Закон о ревизији, прикрио све своје прљаве игре, у којима више не постоји

професионални рачуновођа и рачуноводствена професија, а ни професионална регулатива, али постоје врло лош Закон о рачуноводству и још лошији правилници који ће додатно коштати обвезнике примене неколико стотина милиона евра годишње. Сада се зна да је циљ био евидентан – креирати прописе који се морају комерцијално тумачити, јер свако може бити рачуновођа на кључним местима, уз скупа тумачења и часописе (за не мале паре) за богаћење појединаца, сад знамо и којих, захваљујући Савету за борбу против корупције.“

Пошто нас је „стручна јавност“ прво индиректно, а потом и директно прозвала као главне кривце за доношење лоших прописа како бисмо се богатали њиховим тумачењем, овом приликом дајемо нашу „оцену“ Закона о рачуноводству и утицај тог закона на повећање трошкова пословања привредних друштава и предузетника.

1. ШТА ЗАКОНУ О РАЧУНОВОДСТВУ ЗАМЕРА ТЗВ. „СТРУЧНА ЈАВНОСТ“

Основне примедбе „стручне јавности“ на Закон и донета подзаконска акта могле би се свести на следеће:

1. Сви привредни и остали ентитети нису обухваћени обавезном применом „професионалне регулативе“, тј. Закон не прописује обавезну примену Међународних рачуноводствених стандарда (МРС/МСФИ или МСФИ за МСП²) за све ентитете, иако је то најбоља светска пракса широко примењена у свету

1 Поводом Извештаја Савета за борбу против конкуренције дотичном савету послали смо наш одговор који можете да прочитате на сајту „Привредног саветника“.

2 То су рачуноводствени стандарди које издаје IASB (International accounting standards board – Међународни одбор за рачуноводствене стандарде),

и која доводи до упоредивости финансијских извештаја и подизања квалитета финансијског извештавања;

2. Уместо примене међународних стандарда уводе се нетранспарентна „балканска правила“ у виду некаквог правилника³ који треба да примењују **измишљени** микроентитети, чиме се нарушава квалитет финансијског извештавања и због чега се мењају Контни оквири и обрасци финансијских извештаја, што намеће „милионске“ трошкове привреди, а тумачењем „балканских правила“ консултантске куће ће зарадити огромни новац;

3. Закон није усклађен са Директивом 2013/34/ЕУ јер је донесен пре почетка примене ове директиве;

4. Закон дозвољава сваком лицу да саставља финансијске извештаје а не само „професионалном рачуновођи“ који је носилац квалитета финансијског извештавања.

Поводом тачке 1. Нећемо се упуштати у анализу колико су међународни стандарди⁴ најбоља светска пракса финансијског извештавања, тј. колико су међународни стандарди широко распрострањени у свету, него ћемо само указати на то колико је распрострањена у земљама Европске уније, будући да Република Србија тежи да постане чланица те уније и своје законодавство усклађује са законодавством Европске уније.

Што се тиче примене МРС/МСФИ⁵ у земљама Европске уније, ситуација је следећа:

- обавезна је примена само на консолидоване финансијске извештаје јавних акционарских друштава чије се акције котирају на берзи (у даљем тексту: јавна друштва);

- дозвољена је примена и на засебне/појединачне финансијске извештаје јавних друштава;

- Дозвољена је примена и на консолидоване и засебне/појединачне финансијске извештаје осталих друштава.

Могуће су различите комбинације. Тако, на пример, у Аустрији је обавезна примена МРС/МСФИ само на консолидоване финансијске извештаје јавних друштава, дозвољена је примена за консолидоване финансијске извештаје осталих друштава, док је забрањена примена на засебне/појединачне финансијске извештаје како јавних тако и нејавних друштава⁶, а у Словенији обавезна је примена на финансијске извештаје јавних друштава (ако састављају консолидоване извештаје онда само на консолидоване извештаје) а дозвољена је примена и на финансијске извештаје осталих друштава (слободан избор између МРС/МСФИ и националних стандарда).

Што се тиче примене МСФИ за МСП у земљама Европске уније, ситуација је следећа:

- у свим чланицама Европске уније **забрањена** је примена ових стандарда.

Дакле, МСФИ за МСП нису део законодавне регулативе Европске уније и, наравно, отворено је питање да ли ће и када ће бити прихваћени у ЕУ. Основни разлог за то је, наравно, чињеница да МСФИ за МСП нису усклађени са директивама ЕУ⁷. Поред тога, што се може видети из **повратних писама** које је ЕFRAG (European Financial Reporting Advisory Group) упућивао IASB, могући разлог је и то што су ови стандарди тешки за примену и представљају оптерећење за подносиоце финансијских извештаја, а такође и не доприносе упоредивости финансијских извештаја због различитих опција које пружају.

Да подсетимо, по „стручној јавности“ главни недостатак Закона је то што примена МСФИ за МСП није обавезна за све ентитете (осим оних који примењују пуне МРС/МСФИ), без обзира на то што примена тих стандарда није дозвољена у ЕУ.

Поводом тачке 2. (не упуштајући се у стручну анализу поменутих правилника) рећи ћемо само то да Директива 2013/34/ЕУ јасно захтева да се финансијско извештавање микроентитета (Директивом су и прописани услови за разврставање ентитета у микроентитете) поједностави како не би непотребно били изложени административним трошковима, а самом Директивом је детаљније прописан минимум захтеваног извештавања. Дакле, донети правилници су у складу са захтевима Директиве 2013/34/ЕУ и насупрот тврдњама „стручне јавности“ нису некаква „балканска правила за измишљене микроентитете“, већ напротив, резултат су настојања да се наша законска регулатива усклади са регулативом ЕУ.

Поводом тврдње да су ти правилници разлог за измену Контног оквира и Образаца финансијских извештаја, што намеће трошкове ентитетима који врше финансијски извештавање, указујемо на следеће:

Прави разлог за измену Контног оквира и образаца финансијског извештавања је управо у примени МРС/МСФИ, односно МСФИ за МСП. Наиме, због прве примене ревидираног МРС 1 – *Презентација финансијских извештаја* било је неопходно изменити постојеће обрасце финансијских извештаја. Нећемо се упуштати у све захтеве овог стандарда, већ ћемо навести само један који је најочигледнији разлог због којег су се морали мењати ранији подзаконски акти: МРС 1 прописује обавезу презентације **Извештаја о добитку или губитку и осталом укупном резултату за период**, што је било неопходно унети у нашу регулативу. Тај захтев не подразумева само обавезу креирања новог финансијског извештаја, већ нужно захтева и измену Контног оквира, како би били прописани рачуни на којима се исказују позиције осталог свеобухватног резултата (нови рачуни у оквиру

3 Мисли се на Правилник о начину признавања, вредновања, презентације и обелодањивања позиција у појединачним финансијским извештајима микро и других правних лица („Службени гласник РС“, бр. 118/13 – у даљем тексту: *Правилник за микро правна лица*).

4 Издати од ИАСБ (за чију примену се залаже „стручна јавност“).

5 У ЕУ нема директне примене МРС/МСФИ, већ само оних стандарда који су усвојени од стране ЕУ и чији се преводи јавно и бесплатно објављују на свим језицима чланица ЕУ.

6 Извор: IFRS adoption by contry, <http://www.pwc.com/us/en/issues/ifrs-reporting/publications/ifrs-status-country.jhtml>

7 О неусклађености МСФИ за МСП писали смо у чланку *Нацрт Закона о рачуноводству и нацрт Закона о ревизији као стратегија придруживања IFAC-у* који је објављен у „Привредном саветнику“, бр. 20/12.

групе 33). Поред наведеног, због прве примене МСФИ за МСП било је неопходно образац Биланса стања проширити за још један извештајни период (увести колону и за почетно стање претходне године). Дакле, можемо констатовати да су најзахтевније и „најскупље“ измене подзаконских аката управо последица примене МРС/МСФИ и МСФИ за МСП, а никако последица прописивања *Правилника за микро правна лица*.

Са друге стране, правна лица која примењују *Правилник за микро правна лица* имаће далеко ниже трошкове од оних који примењују МСФИ за МСП, ако ни због чега другог онда због тога што не морају да врше сложене обрачунае као што су резервисања за отпремине приликом одласка у пензију⁸, одложена пореска средства и обавезе итд. Такође, за ова лица не захтева се пун сет финансијских извештаја, као ни давање Напомена уз финансијске извештаје. За већину правних лица која примењују међународне рачуноводствене стандарде управо је највећи напор (уједно и трошак) исказивање великог броја информација и података у напоменама уз финансијске извештаје, што је последица захтева за обелодањивањем које су дате у појединим стандардима. Само ради илустрације наводимо да Одељак 29 – Порез на добитак из МСФИ за МСП захтева обелодањивање 17 ставки, а већину тих ставки није нимало једноставно утврдити, док МРС 12 – Порез на добитак захтева обелодањивање 27 ставки. Такође, треба имати у виду то да је предвиђено да се измене и допуне МСФИ за МСП врше сваке три године, што ће са своје стране изазивати нове трошкове сваки пут када се буде вршило усклађивање са измењеним стандардима, као и то да су од почетка примене МРС/МСФИ у Србији ови стандарди претрпели већи број измена и допуна који су редовно изазивали трошкове код обвезника који проицењују те стандарде.

Имајући претходно у виду, смешно звучи тврдња „стручне јавности“ да примена „балканских правила“ оптерећује привреду и доноси додатне трошкове, јер је управо супротно. Такође, смешна је тврдња да су „балканска правила“ уведена под притиском консултантских кућа којима погодују лоши прописи како би зарађивали на њиховом тумачењу. Ово још поткрепљују тврдњом да за примену МСФИ за МСП нису потребна тумачења, што ће слатко насмејати сваког ко је прочитао макар и један пасус ових стандарда. Међутим, **Привредни саветник, као и остале консултантске куће (укључујући и „стручну јавност“)** највише ће „зарадити“ управо на тумачењу примене МСФИ за МСП, будући да су ти стандарди компликовани и тешки за примену.

Поводом тачке 3. Напомињемо само да је управо прописивањем *Правилника за микро правна лица* наша рачуноводствена регулатива усклађена са 2013/34/EУ и да је зато Европска комисија у документу „Извештај о напретку Србије за 2013. годину“, дала оцену да је у области рачуноводства постигнут значајан напредак (што смо цитирали на почетку овог чланка).

⁸ Ове обрачунае правна лица најчешће нису у стању да сама утврде, па морају да ангажују стручна лица са стране, а таква услуга није нимало јефтина.

Поводом тачке 4. Објашњења ћемо дати у наредним поглављима, будући да је за разумевање овог става „стручне јавности“ неопходно претходно утврдити ко чини „стручну јавност“, шта је стварни разлог критике Закона и који су стварни интереси „стручне јавности“.

2. КО ЈЕ ТА „СТРУЧНА ЈАВНОСТ“ КОЈА НА ОВАКАВ НАЧИН КРИТИКУЈЕ ЗАКОН О РАЧУНОВОДСТВУ

„Стручну јавност“ која у јавности критикује Закон и захтева његово укидање и доношење новог Закона, чине:

1. **Савез рачуновођа и ревизора Србије (у даљем тексту Савез или СРРС)**, који себе представља као непрофитну организацију (удружење грађана) које је основано са циљем унапређења рачуноводствене струке;

2. **Удружење пружалаца рачуноводствених услуга (у даљем тексту УПРУ)**, које себе представља као удружење правних лица и предузетника који се баве пружањем рачуноводствених услуга, а које је основано ради унапређења рачуноводствене струке;

3. **Унија послодаваца Србије**, чија нам улога у критици Закона није баш најјаснија. По нашем мишљењу, „наслови“ су на тврдње Савеза и УПРУ о штетности донетог Закона, па су прихватили критику Закона у склопу (оправдане) критике новодонетих пореских закона који поскупљују пословање привредних друштава и предузетника и у наставку чланка нећемо разматрати њену улогу.

На први поглед, имајући у виду то како се представљају, могло би се помислити да је њихова критика Закона у функцији унапређења рачуноводствене струке и жеље да се финансијско извештавање у Србије подигне на један виши ниво. Међутим, да би се могли разумети стварни разлози критике, неопходно је показати ко су они у ствари.⁹

УПРУ је продужена рука Савеза. УПРУ је, сам за себе, члан Савеза, а уједно су и власници привредних друштава, односно предузетници који пружају рачуноводствене услуге, као физичка лица, чланови Савеза.

Савез је удружење грађана основано као непрофитна организација а који је обављање привредне делатности изместио у привредна друштва чији је један од оснивача (остали оснивачи привредних друштава су физичка лица, по правилу водећи чланови Савеза).

Савез и УПРУ, иако формално непрофитне организације, у суштини су део пословног система који је креиран тако да се добит од: сертификавања рачуновођа, континуиране едукације рачуновођа, тумачења прописа и консалтинга, издавања часописа итд. слива у цепове физичких лица и никако не служи за уна-

⁹ О овоме смо већ писали у чланку *Сертификавање рачуновођа као изговор за лично богаћење* који је објављен у „Привредном саветнику“, бр. 24/12, али ћемо то поновити и у овом чланку. У својим „обраћањима јавности“ у којима плују по Привредном саветнику и „неистинитим“ чланцима објављеним у часопису, никада не помињу наведени чланак, вероватно зато што је истину о њиховом „пословном систему“ лако проверити на сајту Агенције за привредне регистре.

пређење струке и подизање квалитета финансијског извештавања. То је постигнуто тако што се СРРС јавља као суоснивач неколико привредних друштава док су остали оснивачи тих привредних друштава физичка лица која су чланови СРРС или УПРУ, чиме је у суштини злоупотребљено удружење грађана које се представља као Савез.

Пословни систем чине:

1. СРРС.

2. УПРУ које је настало трансформацијом од коморе рачуновођа. Трансформација из коморе у удружење извршена је онда када је свима постало јасно да та „комора рачуновођа“ нема везе са комором чије је оснивање било предвиђено ранијим Законом о рачуноводству.

3. Рачуноводство, доо – привредно друштво чија је основна делатност издавање часописа и које се наравно бави тумачењем прописа. Оснивач Рачуноводства доо је СРРС (26%) док су остали оснивачи физичка лица чланови СРРС и УПРУ (генерални секретар СРРС, његов син, председник УПРУ¹⁰ и остали истакнути чланови СРРС и УПРУ). Главни и одговорни уредник часописа који издаје ово друштво је генерални секретар СРРС, велики борац за подизање квалитета финансијског извештавања који се није удостојио да барем један свој ауторски чланак (у којем би објаснио начин примене појединих рачуноводствених стандарда) објави у свом часопису (памфлети о неопходности примене стандарда се не рачунају).

4. Институт за рачуноводство и ревизију, доо (није научноистраживачка организација, како би се могло закључити из назива, већ мало привредно друштво које има само три запослена). Једна од основних делатности овог друштва је припрема за полагање испита за стицање стручних звања код Савеза. Мањински власник овог института је СРРС (29,7%) а већински власник (70,3%) је физичко лице које је, гле чуда, уједно и Председник скупштине СРРС¹¹.

5. Рачуноводствена пракса, доо (привредно друштво за рачуноводствене, пореске и консалтинг услуге). Оснивач овог друштва је СРРС (100%) а основано је тако што је СРРС као улог унео непокретности чије је вредност, уписана у АПР, око 730.000 ЕУР. За директора друштва, приликом оснивања постављено је физичко лице које је уједно и један од оснивача друштва Рачуноводство, доо. Није нам до краја јасна улога овог друштва у пословном систему. Имајући у виду да је назив друштва Рачуноводствена пракса доо исти као и назив часописа који издаје Рачуноводство доо, претпостављамо да је ово друштво основано са идејом да буде издавач поменутог часописа. Међутим, како је оснивач 100% СРРС, добит од издавања часописа не би се могла делити физичким лицима члановима СРРС, па се од тога одустало, а ради издавања часописа основано је Рачуноводство доо, чиме је омогућено да се добит од издавања часописа дели физичким лицима.

6. DP PRODUCTS, доо (предузеће за послове у области информатике). Оснивачи су: СРРС (9,75%), Рачуноводство доо (20,25%), Институт за рачуноводство и ревизију (15%) и физичко лице члан Савеза (55%).

Листа привредних друштава повезаних са Савезом овим можда није исцрпљена, а претходно изнесене податке лако је проверити на сајту Агенције за привредне регистре.

Дакле, организовање у форми непрофитних удружења (СРРС и УПРУ) у ствари је само маска која треба да прикрије стварне разлоге организовања и деловања ових удружења: то је стицање профита за чланове удружења обављањем делатности као што су: тумачење прописа, консалтинг послови, издавање часописа, пружање рачуноводствених услуга и слично. У том смислу, пословни систем који су образовали ни у чему се не разликује од „консултантских кућа“ које прозивају да се богате на основу тумачења лоших прописа и да су криви за доношење лоших прописа. Међутим, пошто тај пословни систем није у стању да опстане у условима тржишне конкуренције (највероватније због тога што корисници нису задовољни квалитетом њихових услуга), њихове активности на доношењу нових прописа увек се свде на сталне захтеве да се Законом о рачуноводству пропише обавезно сертификавање рачуновођа и, наравно, да се посао сертификавања Законом повери њима.¹² И овде коначно долазимо до одговора на питање постављено у наставку.

3. ЗАШТО „СТРУЧНА ЈАВНОСТ“ КРИТИКУЈЕ ЗАКОН О РАЧУНОВОДСТВУ И ЗАХТЕВА ДОНОШЕЊЕ НОВОГ ЗАКОНА

СРРС је чланица IFAC¹³ која протежира примену IASB међународних стандарда у свету. Зато, и не само зато, СРРС увек настоји да утиче да се законска регулатива у Србији преузме IFAC професионалну регулативу, иако, као што смо већ констатовали, та регулатива није у складу са регулативом Европске уније.

Преузимањем регулативе IFAC-а, СРРС сматра, будући да је чланица IFAC-а, да би онда стекла легитимитет да врши церификовање рачуновођа, чиме би на тржишту стекла монопол за обављање својих привредних делатности. Да ово није само наша имагинација јасно је из Предлога Закона о рачуноводству који стално нуде на свом сајту. Из тог „Предлога“ цитираћемо само њихово објашњење једног предложеног члана:

„Под појмом *“професионални рачуновођа”* подразумева се лице – члан професионалне организације чланице IFAC-а, носилац одговарајућег професионалног звања (рачуновођа, самостални рачуновођа; овлашћени рачуновођа и овлашћени јавни рачуновођа), стеченог

12 Да је ово истина види се из свих њихових дописа надлежном организација у којима се увек тражи да посао рачуноводства буде поверен професионалним рачуновођама и из њиховог „предлога“ Закона о рачуноводству који је објављен на њиховом сајту.

13 Приватна међународна асоцијација рачуновођа.

10 Ради се о лицу које је било председник УПРУ у време оснивања.

11 Могуће је да ово лице више није председник скупштине СРРС али је битно да је то било у време оснивања друштва.

у складу са РОС 31, оспособљен за вођење пословних књига, састављање финансијских извештаја, контролу и ревизију финансијских извештаја.

Вођење пословних књига по систему двојног књиговодства, састављање и презентацију финансијских извештаја правног лица и предузетника може да обавља само професионално стручно лице које има одговарајуће професионално звање и исправу, при чему се вођење пословних књига може поверити и специјализованом облику привредног друштва или предузетнику регистрованом за пружање рачуноводствених услуга, који испуњава услове утврђене овим законом.

Ради обезбеђивања правилне и ажурне евиденције података о лицима која су стекла (или изгубила) професионална звања, као и података о привредним друштвима и предузетницима који испуњавају услове за пружање услуга рачуноводства или ревизије финансијских извештаја, као и јавности тих података, *предлаже се вођење Именика професионалних рачуновођа – носилаца професионалних звања, али и увођење Регистра привредних друштава и предузетника. Сва лица која имају одговарајуће професионално звање, односно подаци о тим лицима, уписују се у Именик носилаца професионалних звања, који се води и ажурира код професионалне организације. Ова активност је најважнија претпоставка квалитета финансијских извештаја, с обзиром на то да их састављају професионално-стручне и етички обавезане рачуновође, које још и контролише професионална организација, што је најефикаснији систем који функционише у свим развијеним земљама. Такође се води и евиденција о привредним друштвима и предузетницима регистрованим за пружање услуга рачуноводства и израде финансијских извештаја, у регистру, који води и стално ажурира професионална организација.*

Дакле, СРРС предлаже доношење Закона према којем лице које саставља и потписује финансијске извештаје мора бити:

– члан IFAC, тј. члан СРРС (и плаћати им чланарину);

– мора имати одговарајуће професионално звање и исправу (коју му на основу положених испита даје СРРС а припрему и едукацију за испите, која није нимало јефтина, врше његова зависна привредна друштва. Другим речима, право на рад у рачуноводству имала би само лица која се по сили закона учлане у приватну

међународну асоцијацију рачуновођа и положи испите по програму који је саставио СРРС);

– СРРС води именик стечених звања и у складу са њиховим РОС 31 (Рачуноводствени образовни стандард који уназад 10 година покушавају да протуре као стандард донет у складу са Законом) сваком лицу може одузети звање уколико код њих не спроводи континуирану едукацију, што подразумева: куповину часописа који издаје њихово зависно друштво, присуствовање едукативним семинарима који они организују итд. **Другим речима, ко им послушно не буде плаћао рекет, изгубиће право на рад.**

Имајући у виду структуру њиховог пословног система јасно је да би новац од едукација, испита, сертификација, континуиране едукације, издавања часописа и друге „стручне“ литературе, тумачења прописа итд. завршавао у џеповима шачице људи који су злоупотребили удружење (које би по закону требало да буде непрофитна организација) и од удружења направили профитабилни пословни систем.

У поступку јавне расправе поводом Нацрта Закона о рачуноводству на ово смо указивали надлежним органима и захваљујући томе из Нацрта Закона избачена је одредба по којој IFAC-ов етички кодекс за професионалне рачуновође чини део професионалне регулативе у Србији чиме, смо спречили могућност да „на мала врата“ Савезу законом буде поверено сертификавање рачуновођа.¹⁴ Због ове наше активности не чуди нас што смо на себе навукли бес дотичних називи професионалних организација, али нам је нејасно како смо тиме навукли на себе и бес Савета за борбу против корупције, који је, из нама нејасних разлога, стао на страну „стручне јавности“ и без икаквог образложења и без упуштања у оцену „квалитета“ усвојеног Закона, пресудио да је усвојени Закон штетан и дао препоруку Влади Србије да се преиспита улога „Привредног саветника“ у доношењу овог Закона.

Колико је таква препорука Савета за борбу против корупције неоснована, најбоље се види из упоредне анализе усвојеног Закона и Предлога Закона који нам нуди „стручна јавност“.

¹⁴ О овоме смо детаљније писали у чланку *Нацрт Закона о рачуноводству и нацрт Закона о ревизији као стратегија придруживања IFAC-у*, који је објављен у „Привредном саветнику“, бр. 20/12.

УСВОЈЕНИ ЗАКОН	Предлог Закона који нуди „стручна јавност“
Велика правна лица и јавна друштва примењују МРС/МСФИ	Велика правна лица и јавна друштва примењују МРС/МСФИ
Средња и мала правна лица примењују МСФИ за МСП	Средња и мала правна лица примењују МСФИ за МСП
Микро правна лица примењују национални пропис (Правилник донет од стране Министарства финансија)	Микро правна лица примењују МСФИ за МСП

Неусаглашен са регулативом ЕУ само за средња и мала правна лица јер прописује примену МСФИ за МСП што није дозвољено у ЕУ	Неусаглашен са регулативом ЕУ за сва правна лица сем оних која су разврстана у велика или су јавна друштва, јер примена МСФИ за МСП није дозвољена у ЕУ
Значајне олакшице за финансијско извештавање микро ентитета, што је од стране Европске комисије оцењено као знатан напредак у усклађивању са Осмом директивом ЕУ	Претпостављамо да би доношење оваквог закона било оцењено као корак уназад у поступку усклађивања са законодавством ЕУ
Велика правна лица и јавна друштва која примењују МРС/МСФИ – имају додатне трошкове због прве примене ревидираног МРС 1	Велика правна лица и јавна друштва која примењују МРС/МСФИ – имају додатне трошкове због прве примене ревидираног МРС 1
Средња и мала правна лица која примењују МСФИ за МСП – имају значајне трошкове због прве примене ових стандарда	Средња и мала правна лица која примењују МСФИ за МСП – имају значајне трошкове због прве примене ових стандарда
Микро правна лица која примењују национални пропис (имају минималне трошкове – састављају само Биланс стања и Биланс успеха)	Микро правна лица која примењују МСФИ за МСП (имају изузетно високе трошкове јер по први пут састављају пун сет финансијских извештаја, принуђени су да по први пут примењују „скупе“ и сложене обрачунае, иако за тим не постоји стварна потреба)
Повећање трошкова пословања привредних друштва проузроковано првенствено применом МСФИ за МСП и применом ревидираног МРС 1. Минимизирано повећање трошкова пословања код микроентитета	Повећање трошкова пословања привредних друштва проузроковано првенствено применом МСФИ за МСП и применом ревидираног МРС 1. НАЈДРАСТИЧНИЈЕ повећање трошкова пословања код микроентитета
Не садржи елементе корупције нити елементе потенцијалне корупције	Давање овлашћења профитабилном пословном систему само је по себи корупција

Сада када знамо који су стварни мотиви ове називи професионалне организације, онда је и јасно одакле овако бесомучна критика постојећег Закона и подзаконских аката, јер за челнике профитабилног пословног система сваки Закон који њима не даје овлашћења и монопол у едуковању рачуновођа и тумачењу рачуноводствених прописа неће бити

добар. Међутим, остаје отворено питање зашто је *Савет за борбу против корупције* стао на страну „стручне јавности“, да ли због незнања шта је заиста оваква „стручна јавност“, због непознавања рачуноводствених прописа или из неког другог разлога. Одговор на ово питање даћемо по окончању консултација са нашим адвокатима.